

Μικροί ΣΥΝ Ανένταχτοι = Μηδέν

Του Κωστή Παπαϊωάννου

Στην αρχή της εβδομάδας έγινε το προ πολλού προαναγγελθέν θαύμα! Συγκροτήθηκε ο "αριστερός πόλος". Οι ηγέτες του Συνασπισμού συμφώνησαν εν διαφωνία και με φανερή αμφιθυμία, να προχωρήσουν στην αμφίβολη σύμπραξη με ορισμένους, επεικώς ειπείν "μικρούς", αρχηγούς οργανώσεων της λεγόμενης αριστεράς (ΑΚΟΑ, ΔΕΑ, Ενεργοί Πολίτες, ΚΕΔΑ, ΚΟΕ) και με ορισμένους "ανένταχτους" ή μάλλον κομματικά ξέμπαρκους, του λεγόμενου Χώρου Διαλόγου. Το σύνολο επτά! Αυτή είναι η περιβόητη Πρωτοβουλία για την Συσπείρωση της Αριστεράς.

Η πρωτοβουλία προσπαθεί να δικαιολογήσει την σύστασή της μιλώντας για τον αντιφατικό χαρακτήρα των κοινωνικών εξελίξεων. Κατά την διακήρυξή της, «δυνατότητες και κίνδυνοι συμβαδίζουν, απογοητεύσεις και ελπίδες συνυπάρχουν. Είναι μια αντιφατική κατάσταση, που διαρκεί, αναζητά μια διέξοδο». Αυτήν την κατάσταση υπόσχονται να «υπηρετήσουν» οι εφτά υπέροχοι της αριστεράς, υπογράφοντας αυτό το μνημείο υποκρισίας. Αποκρύπτουν βέβαια ότι η κατάσταση που περιγράφουν εκτός από αντιφατική είναι και παράδοξη. Ότι όσο οι κοινωνικές δυνατότητες βελτιώνονται, τόσο η κοινωνική προοπτική φαίνεται να χειροτερεύει. Αλλά κυρίως αποκρύπτουν τον ρόλο που έχουν παίζει οι ίδιοι, μεταξύ άλλων βέβαια, για την επιβολή στην κοινωνία αυτής της παράδοξης αντίφασης.

Από ιδεολογική άποψη η διακήρυξη είναι ένα τυπικό δείγμα αριστερίζοντος δημαγωγικού βερμαλισμού. Δεν επιδιώκει να δια φωτίσει τον κόσμο στον οποίο απευθύνεται αλλά να συγκαλύψει, τις βαρύτερες πολιτικές ευθύνες αυτών που τον εκφέρουν. Ευθύνες όχι μόνο απέναντι στον κόσμο της αριστεράς αλλά και απέναντι σε όλη την ελληνική κοινωνία. Μιλάνε αόριστα για κάποια λάθη αλλά είναι έτοιμοι να διαπράξουν όλοι μαζί όσα δεν πρόλαβαν να διαπράξουν ξεχωριστά. Καμαρώνουν ότι προέρχονται από τους ποικιλώνυμους χώρους στους οποίους οι ίδιοι φρόντισαν να διασπαστεί η αριστερά. Προσπαθούν να ανάγουν σε θεμελιώδη αρχή (!) της Αριστεράς ότι για την κοινή δράση δεν χρειάζεται ιδεολογική συμφωνία!

Βέβαια μια κριτική σε επίπεδο αρχών μάλλον περισσεύει. Αυτή η πρωτοβουλία συσπείρωσης δεν είναι σοβαρά για συσπείρωση αλλά για μια συστέγαση ψηφοθηρικού χαρακτήρα. Κάτω από τα κούφια περί ενότητας λόγια, κρύβεται ένα εκλογικό πολυκατάστημα για τα κέρδη του οποίου αμφιβάλλουν ακόμα και αυτοί που πάνε να το ιδρύσουν. Πάντως, οι συνιδρυτές – υποτιθέμενοι σταλινικοί, επαγγελματίες αντισταλινικοί, τροτσκιστές και μικροαστοί ριζοσπάστες, ξέχασαν όλοι μαζί αυτό που ξέρουν ο καθένας ξεχωριστά, ότι έλεγε ο Στάλιν: στην πολιτική εκτός απ' την αριθμητική υπάρχει και η άλγεβρα! Ελπίζουν σ' ένα θετικό ισολογισμό ψήφων αλλά ξεχνούν ότι ο πολιτικός τους ισολογισμός είναι ήδη μηδέν.

Δεν μπορώ όμως να μην σημειώσω ότι αυτό το ιδεολογικό και πολιτικό συνονθύλευμα για το όνομα του οποίου κανγαδίζουν οι συνεταιίροι του αυτές τις μέρες, έχει μια ιστορική σημασία. Μέσα στα πλαίσιά του, πέφτει για την Ελλάδα συμβολικά η αυλαία, μιας αισιόδοξης πολιτικής προσπάθειας η οποία άρχισε τον Οκτώβριο του 1964 με την έκδοση του πρώτου τεύχους του περιοδικού "Αναγέννηση". Προσπάθεια που αποτέλεσε την αφετηρία του μαρξιστικού – λενινιστικού κινήματος στην Ελλάδα. Οι τελευταίες πνοές αυτού του πολιτικού ρεύματος έδωσαν ζωή στην ΚΟΕ, που καθόλου τυχαία είναι η "ζωντανή ψυχή" του πολυκαταστήματος. Έτσι το μαρξιστικό λενινιστικό κίνημα που γεννήθηκε μέσα στους κόλπους της ΕΔΑ, θάβεται σήμερα μέσα στα ερείπια του Συνασπισμού. Η ταφή όμως έχει πάντα μια αισιόδοξη πλευρά.